

(המשך מעמוד 14)

אבן באחד מחלונות הבנין. בלילה קודם נראתה דמות מיסתורית משוטטת מחוץ ל- בנין המלון והמורות שהבחינו בה הזעיקו מיד את המשטרה.

בדיקה חטופה במלון גילתה שברזי הגז במטבח בית המלון היו פתוחים. דבר זה העלה את הסברה כי האלמוני שחדר דרך כניסה אחורית של המלון ישר אל המטבח ופתח את ברזי הגז. מי יודע לשם מה.

הרדוף הג'ינג'י'ית. למחרת הפירוטמים על שרשרת מיקרי המיסטורין במלון ההיילון, הופיעו בשטח ארבע קצינות ח'ין. הן שוחחו עם הבנות והזהירו אותן חמורות שלא לשוחח עם העיתונאים.

הוותיקות שבין המורות וזכרות מיקרה דומה שהיה לפני כחצי שנה. היה זה כאשר יצאה חילת באמצע הלילה אל השירותים, כמעט וניתקלה באדם אלמוני שעמד בדרכה. צווחת הבהלה שלה הניסה אותו.

באותו לילה, כשעתיים מאוחר יותר, הת- קבלה במשטרת טבריה תלונה דוכה. הפעם היתה התלונה מפי אורחית תושבת טבריה. לדבריה, התעוררה היא באמצע הלילה והב- חינה באלמוני היושב מולה על כסא. צווחת הבהלה שלה הניסה את האלמוני.

אלא שאו נעצר החשוד. התברר, שהוא אמנם משיגיגבול. הדבר היה ברור למעלה מכל ספק. הסיבה: שערו האדום של העצור וזהה בקלות על-ידי המתלוננת.

המורות-החיליות במלון קונטיננטל ממשי- כות לרעוד מפחד מבקורי-הלילה המיסטוריים. המשטרה, שלא סומכת על כושרן הפסיכוי- לוגי, הציבה ליתר ביטחון שמירה קפדנית מסביבן, שישיגו היטב על מלון-הרפאים.

דרכי אדם

העיקר הבריאות

תושבי ערד מכירים אותו כאדם חביב, האוהב להתבדח. עד לזמן האחרון אף היתה לו סיבה טובה להיות עליו. כי אליהו בניש מצא בערך את הברך שדחף אותו דרומה. עד לפני פחות משנתיים היה בניש תושב חיפה, ומרוצה. הוא עבד כמסגר במיפרץ, ונחשב לפועל ותיק ומבוסס היטב. אך מצב בריאותה של אשתו היה ירוד. היא סבלה מקצרות, והא- חיר הלח והדחוס היוק לה. כאשר שמעו בני הזוג כי האחיר בערד מרפא את הקצרות, מכרו דירתם ועברו דרד- מה.

בניש

ואמנם, אשתו של בניש נרפאה לחלוטין. אבל אם תשוב צפונה, תחזור מתלתה.

„עד הסוף“. גם בעיית הפרנסה נפתרה בקלות. עוד ב-1942 נשלח בניש מתלאביב עם פלוגת-עבודה של טולל בונה לבניית מיכלידלג במוסול שבציראק. כאשר היו דרושים בעלי-מקצוע מסוגו לבניית מיכלי- דלק בחיפה, עבר לשם. אך התיישב בערד, התקבל לעבודה כמסגרי-רתך במפעלי ים- המלח בסדום.

הוא עבד הרבה שעות נוספות, כי עבודה לא חסרה במפעל הענק. אך לפני שיכול היה לקבל קביעות, חלה. כאשר חזר לאיתנו, קיבל הודעת פטורים.

תחילה התייחס בניש גם להודעה זו כי עליצתו הרגילה. הוא סיפר לחבריו: „ירדתי למפעל עם אשתי והכרזנו שביתת-רעב של ארבע שעות. מארוחת בוקר עד ארוחת צהרים.“

אלא שהעניין לא היה כלל מבדח. הנהלת החברה הסכימה לקבלו בחזרה לעבודה, אך בארוח זמני לבדו. בניש, בעל המיבנה הרחב, העיניים החומות והניב הספרדי ה- מתנגן, החליט לחלום בכל הרצינות. כבעל מקצוע ותיק, יכול היה מן הסתם למצוא עבודה בצפון, גם כימי המיתון. אולם אם ישוב צפונה — תסכול אשתו מהקצרות. השבוע התייצב שוב עם אשתו ליד מש- רדי המיפעל, ושוב הכריזו השניים על שבי- תה. אבל לא לארבע שעות, כי אם „עד הסוף“.

האשה שנהיתה אודרנית

לאחר שידולים רבים מצד הוריו, נענה מוחמד והסכים להתחתן. מכל המועמדות הוא בחר בפאטמה בת השכנים, כי היא

הוא גיבור היום - אבל בדירחו הקטנה

למרות שהוא יפה להפליא, גבר שחר חר, עם עיניים מאורכות ושיניים צחר רות, למרות שגובהו מטר שמונים ושש, למרות שהוא במלוא עלומיו, בגיל 23, ולמ- רות שהוא הצליח בארץ במידה יוצאת מ- גדר הרגיל, והפך במשך חמישה חודשים את קבוצת הכדורסל של מכבי תל-אביב ל- קבוצת-צמרת אירופית ואולי למחזיקת גביע אירופה — למרות כל זה, כשחזר השבוע טל ברודי ארצה, אחרי סיום המישחק בבול- גריה, לא חיכה לו בנמל התעופה שום עדר של נשים, לא חיכתה לו אפילו שום קבר- צת נשים, ואפילו לא אשה אחת. כל מי ש- היה שם זה עסקנים, חברים, ידידים ובני משפחה.

יתכן שזוהי אחת הסיבות לכך, שעם סיום החווה שלו בישראל מתכונן טל ברודי לע- זוב את ישראל ולחזור לאמריקה. שם, לפי דעתו, הוא יהיה כבר זקן מדי בשביל ה- כדורסל, ולכן הוא יסיים את לימודיו באוני- ברסיטת אילינוי, יקבל את הרוקטורט שלו, ויהפוך מרצה מכובד ורציני, שעברו השוכב כלל אינו מורגש עליו.

מדוע לא יחדש את החווה שלו בישראל?

האמריקאית שאותה כמעט נשא לאשה, כי אשר שניהם היו סטודנטים בארצות-הברית.

הכוכב הבוהד

מדוע לא יאשר בארץ לצמיתות? מדוע שלא יקים כאן בית, ומשפחה? את התשובה לכך אפשר לשמוע מפיו, אחרי שמוצאים אותו בדירה השכורה שלו, בת חדר אחד ומטבחון, המלאה מזכרות מארצות שונות. הוא מוכן לספר על עצמו הכל. מן ההת- חלה ועד הסוף: „באתי מבית שומרי-מסורת. הורי היו קפדנים מאוד, ואמא שלי היתה מכה אותי כל פעם שעירבבתי את הבשר וה- חלב. אולי זאת הסיבה שעד גיל 18 הייתי ירוק לגמרי בענייני נשים. אבל הנשים כנר- אה לא היו ירוקות בי, וכשנערכו באוני- ברסיטה, בין הנערות, בחירות חשאיות לגבר שישא את תואר הרווק המבוקש ביותר, נב- חרתי אני.“

הוריה והוריו

אולי זה מה שעור לו, אולי משהו אחר, אבל קצת אחרי שקיבל את התואר הנכ- סף הזה הוא הכיר בחורה ממוצא רוסי בשם לידה פטרוניק. המשותף לה ולו היה ההורים שלהם. גם הוריה, כמו הוריו, היו דתיים מאוד. אבל הוריה היו קתולים אדוקים ולא יהודים אדוקים.

הוא מדבר עליה בעגוועים עזים: „היא היתה בחורה חכמה, יפה ופיקחית. היא היתה יפה מאוד, ומה שחשוב יותר מהכל, היא היתה מתוקה. אני מעריך את זה מאוד אצל נשים. היא היתה פשוטה מאוד, לא התאפרה ולא התגנדה יותר מדי, אהבתי אותה מאוד, למרות שהיא היתה מבוגרת ממני בקצת יותר משנה.“

הוא הכיר אותה בזכות הכדורסל. היא היה שקוע כל-כולו במקצוע. המאמן שלו

ה'ישראלית' אילנה פורת, ה'י פהפיה, שנראתה בחברתו שלושה שבועות, שיא לגבי ישראלית.

מסרבת. קודם לא ידעתי למה. אחר-כך הת- חילו אנשי הכפר לרנן שיש לה מאהב. אני לא האמנתי. למה? כי אני יפה, וחזק, וגם גינגי בלי חינה. אז למה תבגוד? סרטן מן אירופה. לאחר ארבעה חו- דשים שלא הייתה טובה אלי, ואני סבלתי הרבה, אמרה לי אימי שאם אישה לא באה לבעלה, סימן שהיא אצל אחר. וכנראה ש- חזקנות יודעות יותר טוב כי למעשה היא צדקה. פעם כשהיא חשבה שאני יוצא לעבר-

נחשב לדון זיואו משהו מעיק עליו

לעצות המאמן והכיר את לידה. הוא יצא איתה שנתיים. הם היו מטיילים יחדיו, שמעו יחד סימפוניות של בך ובטי הובן, השתעשעו יחד ולמדו יחד, עד שה- הורים שמעו על הרומן, הוציאו אותה בתור עונש מן האוניברסיטה. למרות זה המשיכו השניים עוד שנה וחצי להיפגש, עד שהוא עלה ארצה.

לכד בדירה הקטנה

ישראל נשכחה ממנו קצת אהובתו הקודמת. „אני אוהב לרקוד, אוהב דיס- קוטקים, ושם הנערות הן לא בדיוק הטיפוס שאני אוהב. אני אוהב נערות רעננות יותר.“

„האמת היא“ הוא מודה, „שאני זקוק ל- אשה. כי אין לי מושג בבישול ובסידור בית

בפעולה טל ברודי (מימין) ב- עת המשחק הסנסציוני נגד האלופה הספרדית שנערך בתל-אביב.

ובכל הדברים הללו. הייתי רוצה להתחתן, אבל בשביל להתחתן אני מחפש בחורה מק- סימה, מיוחדת.“

הבחורה המקסימה שהוא מחפש צריכה להיות, חוץ מכל מעלותיה, בעלת שיער ארוך שחור, שביים הוא אסוף, ובלילה הוא פרוץ. בין בנות החמישים והשישים הוא יכול היה למצוא הרבה כאלה. הצרה היא שבין הצעירות זה לא כל כך מודרני. לכן הוא עדיין מחפש.

בינתיים, כרגיל, עד שהוא ימצא אשה, הוא מתעניין בכל נישמתו בכדורסל. „הפעם הראשונה שבכיתי מאז גיל 12 זה היה כש- מכבי תל-אביב הפסידה בספרד. משחק הגומ- לין הציל את המצב.“

בקשר למישחק האחרון שנערך בבולגריה, יש לו דיעה מיקצועית ושקולה: „אני לא חושב שהייתי כל כך טוב. שיחקנו יותר מישחק של הגנה, וזה הפריע לי מאוד. ה- שופטים גם היו מאוד לרעתנו בכל זאת זה יכול היה להיות הרבה יותר גרוע.“

עכשיו הוא מתכונן באופן פיוזי ונפשי ל- מישחק המצופה באיטליה ולגומלין בארץ.

דה כרגיל, חיכיתי בחוץ. ופתאום — אני למה שראו עיני! היא הלכה כאילו מהופנטת ישר לדירתו של עבד. עקבתי אחריהם, נכנס- תי מאחורי הבית. אחרי חצי שעה פרצתי לחדר ומה ראיתי? שניהם חצי ערומים ב- מיטה, כמו בסרט מן אירופה. „אני לא הרגתי אותה, גם לא אותי. אם היא רוצה להיות מודרנית, בבקשה. אני אהיה כמו ערבי מסורתי; אמרתי לה שלוש פעמים, את מגורשת, וזהו.“